

Αν θες να γνωρίσεις τον Θεό... σπούδασε τον άνθρωπο

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)



Αν πλησιάσουμε τον άνθρωπο ,θα μάθουμε πολλά για τον Θεό
Κάθεσαι μόνος ,κάπου απόμερα και παρακολουθείς τους ανθρώπους να κινούνται
σαν λαοθάλασσα , σε μια πολυσύχναστη πλατεία.
Αυτή είναι η πρώτη εικόνα. Άνθρωποι σε μια πλατεία να κινούνται.
Ας μπούμε τώρα στην εικόνα ,λίγο ποιο βαθειά.
Σκέπτεσαι τώρα καθώς τους βλέπεις ,ότι ο κάθε ένας από αυτούς, αισθάνεται ότι
είναι κάτι το μοναδικό. Ο κάθε ένας έχει και μια ιστορία που κουβαλά μαζί του.
Έχει τα βάσανα του ,τις χαρές του, έχει ανθρώπους που αγαπά και τον αγαπάνε.
Έχει τα δικά του ενδιαφέροντα και την δική του ζωή .
Είναι τόσο ξένη η ζωή
του σε εσένα, τόσο άγνωστη, τόσο αδιάφορη, σαν να μην υπάρχει καθόλου για
εσένα αυτός ο άνθρωπος.
Αν αύριο δεν ζει, τίποτα δεν θα αλλάξει στην δική σου την ζωή.
Το ίδιο βέβαια είσαι και εσύ για αυτόν. Ένας άγνωστος.
Πάμε τώρα ποιο βαθειά ακόμα στην εικόνα.

Απομονώνεις από όλους αυτούς έναν μόνο που κάθεται και αυτός κάπου παράμερα και τον παρατηρείς με μεγαλύτερη προσοχή.

Κάθεται σκεπτικός με βλέμμα αφηρημένο. Ποιος ξέρει τι να σκέπτεται;

Τα μάτια του έχουν μια κάποια θλίψη ,που μπορείς να την διακρίνεις εύκολα τώρα που παρατηρείς μόνο αυτόν.

Στο μυαλό του σίγουρα περνούν διάφορες σκέψεις ,που πιθανόν να έχουν να κάνουν με την δουλειά του, με κάποια σχέδια που δεν του πάνε όπως θα ήθελε, με κάποιον που τον πλήγωσε, τον πρόδωσε ή ότι άλλο θα μπορούσε να στεναχωρήσει έναν άνθρωπο.

Κοιτάς λίγο καλύτερα και διακρίνεις κάποιο δάκρυ ,να έχει κάνει την εμφάνιση του στην άκρη του ματιού του και ένα ανεπαίσθητο τρέμουλο στα χείλη.

Νοιώθεις και εσύ τώρα περισσότερο ενδιαφέρον για αυτόν τον άνθρωπο .

Πάμε λοιπόν τώρα ακόμα ποιο βαθιά στην εικόνα μας.

Πας κοντά του θέλοντας να μιλήσεις μαζί του. Σε καλοδέχεται και αρχίζετε να μιλάτε. Σιγά σιγά σου ξεδιπλώνει το κουβάρι της ζωής του, αρχίζεις και εσύ να του μιλάς για την δική σου ζωή, περνά λίγη ώρα και αρχίζεις να νοιώθεις για αυτόν τον άνθρωπο, φιλία, αγάπη, κατανόηση, συμπάθεια, ενδιαφέρον.

Ξαφνικά νοιώθεις την ύπαρξη του να έχει αποκτήσει σημασία . Αυτός ο άνθρωπος που πριν δεν υπήρχε για εσένα, τώρα υπάρχει.!

Έχει σημασία πλέον για εσένα αν θα είναι καλά αύριο, αν θα ζει, αν θα είναι ευτυχισμένος. Ενώ για όλους του υπόλοιπους που περπάτησαν στην ίδια πλατεία εκείνη την ημέρα δεν αισθάνεσαι τίποτα. Δεν έχουν σημασία για εσένα.

Δεν υπάρχουν, όπως δεν υπάρχουν και εσύ για αυτούς.

Άνθρωποι άγνωστοι ,που πάντα άγνωστοι θα μείνουν, μεταφέροντας ο κάθε ένας τα όνειρα του, τις ελπίδες του, τις χαρές και τις λύπες του, χωρίς να μας αγγίζουν, χωρίς να μας ενδιαφέρουν ,χωρίς να επηρεάζουν την δική μας την ζωή.

Γιατί ποτέ δεν είχαμε τον χρόνο και την διάθεση να τους μάθουμε. Γιατί θα μας ήταν αδιάφορο και δύσκολο. Γιατί μας λείπει η αγάπη για να τους πλησιάσουμε και να γνωρίσουμε τους ανθρώπους.

Στο βάθος της εικόνας και η αλήθεια.!

Φαντάζεστε τώρα πόσο μεγάλο είναι το έργο του Θεού, που ενδιαφέρετε , φροντίζει, προστατεύει και ανησυχεί για τον κάθε έναν από εμάς;

Πως τα καταφέρνει;

Απλούστατα. Μας αγαπά όλους και με χαρά του μας πλησιάζει.!

Πλησιάζοντας λοιπόν τον άνθρωπο ,μπορούμε να μάθουμε πολλά για τον Θεό

John Fenix

Πηγή: llazaros.blogspot.gr